

Butlletí del Consell General

Núm. 111/2020

Casa de la Vall, 18 de desembre del 2020

SUMARI

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Publicació de l'informe de la Ponència i l'informe de la Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers Institucionals en relació al **Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, per preveure mesures obligatòries per protegir la salut pública.** *pàg. 2*

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.2 Convocatòries

Convocatòria d'una sessió ordinària del Consell General pel dia 23 de desembre del 2020. *pàg. 26*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Edicte

La síndica general, d'acord amb les previsions de l'article 100.2 del Reglament del Consell General,

Disposa

Publicar l'informe de la Ponència i l'informe de la Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers Institucionals en relació al **Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, per preveure mesures obligatòries per protegir la salut pública.**

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 18 de desembre del 2020

Roser Suñé Pascuet

Síndica General

Informe de la ponència de la Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers Institucionals

El M.I. Sra. Maria Martisella González, del Grup Parlamentari Demòcrata, nomenada ponent per la Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers institucionals el dia 16 de desembre del 2020, en relació al Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública i de la Llei General de sanitat, del 20 de març de 1989, per preveure mesures obligatòries per protegir la salut pública, exposa el següent:

- S'han presentat 12 esmenes a l'articulat: 1 esmena per part del Grup Parlamentari Demòcrata i 11 esmenes per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

- La Sindicatura, el dia 11 de desembre del 2020, i als efectes determinats per l'article 18.1.d) del Reglament del Consell General, va constatar que les esmenes formulades pels grups parlamentaris no eren contràries a les disposicions de l'article 112 del Reglament del Consell General, i les va admetre a tràmit.

- El dia 11 de desembre del 2020 es va trametre el Projecte de llei esmentat i les esmenes a l'articulat presentades a la Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers institucionals, d'acord amb el que

preveu l'article 45 del Reglament del Consell General.

Per aquests fets, el ponent de la Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers institucionals, en relació al Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública i de la Llei General de sanitat, del 20 de març de 1989, per preveure mesures obligatòries per protegir la salut pública, proposa, segons el que disposa l'article 97 del Reglament del Consell General, l'informe següent:

Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, per preveure mesures obligatòries per protegir la salut pública

Exposició de motius

La situació d'emergència sanitària ocasionada per la pandèmia del SARS-CoV-2 que ha viscut el Principat d'Andorra fa que sigui necessari reforçar la base jurídica de què disposem per poder adoptar les mesures necessàries per protegir la salut pública davant de les situacions de risc o de perill que es puguin produir. L'experiència de la pandèmia provocada pel SARS-CoV-2 ha posat de manifest que en ocasions resulta imprescindible aprovar determinades mesures amb rapidesa, agilitat, flexibilitat i seguretat, per poder fer front de manera eficaç als riscos sanitaris. Quan aquestes mesures impliquen certes restriccions a la mobilitat o, en general, a la llibertat general d'actuació de la ciutadania, sobre la qual es fonamenta la convivència en la societat democràtica, és imprescindible també que aquestes mesures comptin amb una previsió legal clara i concreta que estableixi amb precisió i seguretat el marc dins del qual pot actuar l'autoritat sanitària, amb una adequada ponderació entre els drets dels ciutadans i les obligacions que, per responsabilitat social, s'han d'imposar, i que ofereixi una plena seguretat jurídica, de manera que les persones siguin clarament coneixedores de les conseqüències jurídiques de les seves conductes.

D'aquesta manera, i d'acord amb la doctrina del Tribunal Constitucional i del Tribunal Europeu de Drets Humans, que exigeixen que en aquests casos es compleixi el principi de legalitat, que comporta també el de taxativitat, i que les mesures que puguin restringir l'exercici de drets siguin només les

necessàries en una societat democràtica i en tot cas proporcionades als objectius que legítimament han de buscar, s'estableixen diverses modificacions de la Llei qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat, per explicitar de manera específica les mesures que es poden prendre, fins ara implícites en la legislació i en molts casos sense un règim específic.

Així, es modifica la Llei qualificada de seguretat pública per especificar que el Govern, com a autoritat sanitària, pot restringir el nombre de persones que es poden reunir físicament en espais i locals, públics i privats, sempre que sigui necessari per protegir la salut pública i de manera estrictament proporcionada. Aquesta és una de les mesures que l'experiència de la Covid-19 han mostrat com a més efectives per fer front a la pandèmia, i, atès que la Llei de seguretat pública inclou en l'àmbit del dret de reunió les trobades que celebren les persones físiques als seus domicilis o en locals públics o privats, també per raons familiars o d'amistat, i les que les entitats públiques i privades celebren en llocs tancats, es fa convenient preveure aquesta restricció temporal de l'exercici d'aquest dret, per raons de protecció de la salut pública, en la mateixa Llei qualificada; restricció que se sotmet al límit màxim de tres mesos, passats els quals s'ha de sol·licitar la pròrroga davant el Consell General. Aquestes restriccions del nombre de persones que es poden trobar físicament i simultàniament en un determinat espai o local han de ser en tot cas les estrictament necessàries, i s'han d'establir de manera proporcionada amb la finalitat de protegir la salut pública, de tal forma que siguin només les mínimes necessàries.

Igualment, s'introdueix explícitament la protecció de la salut pública entre les circumstàncies que s'han de valorar en relació amb les comunicacions prèvies de les manifestacions que es vulguin celebrar, de tal manera que el ministre competent en matèria d'interior pugui suggerir també mesures de protecció de la salut pública i de la salut de les persones que hi assisteixin, per fer compatible l'exercici d'aquest dret amb la protecció de la salut, que és també un dret reconegut a l'article 30 de la Constitució. I també es modifica l'article 12 de la Llei esmentada, per afegir-hi un supòsit de suspensió i dissolució de les manifestacions per part del ministre competent en matèria d'interior: quan la manifestació es desenvolupa seguint unes mesures de protecció de la salut pública diferents de les quals han estat comunicades.

D'altra banda, s'afegeixen a la llista d'esdeveniments que, malgrat ser privats, han de ser comunicats prèviament al director del Cos de Policia els que s'estableixin per part de l'autoritat sanitària per motius de protecció de la salut pública. La

possibilitat de controlar els contactes en cas de contagi s'ha manifestat com una de les mesures més efectives per combatre la pandèmia, especialment en les fases inicials i quan es produeixen brots. Amb aquesta habilitació legal expressa es podran adoptar les mesures necessàries a aquest efecte, no sols per tenir constància d'aquests actes de risc potencial, sinó també per poder seguir els contactes, si escau, i fer-ho de manera plenament respectuosa amb el caràcter privat d'aquests actes i amb totes les garanties de confidencialitat i de protecció de les dades personals de les persones afectades.

La Llei general de sanitat de 1989, ja preveu la protecció de la salut pública com una de les seves finalitats essencials, i inclou un extens títol dedicat a la programació en aquesta matèria i, després, un conjunt de facultats d'intervenció del Govern en casos especials, entre els quals figuren les situacions d'emergència, de catàstrofe o de risc per a la salut pública. L'experiència aportada per la COVID-19 aconsella concretar i especificar aquestes facultats generals d'intervenció, especialment en els casos en què pot resultar afectat l'exercici de determinats drets, com succeeix amb moltes de les mesures que s'han mostrat eficaces en la lluita contra la pandèmia. La necessitat d'assegurar al màxim possible el principi de seguretat jurídica i l'adequada proporcionalitat en l'aplicació de totes les mesures restrictives fa que sigui convenient passar d'una previsió general, en què aquestes mesures estaven implícites, a una previsió concreta i específica que permeti dotar el marc jurídic dins del qual s'han de moure el Govern i els ciutadans de la màxima seguretat i claredat, amb respecte, però, dels drets i les llibertats de les persones. Amb aquesta finalitat s'han especificat les facultats que corresponen al Govern, segons l'article 59 de la Llei general de sanitat, per establir l'ús obligatori de mascaretes i altres elements de protecció i d'autoprotecció; aprovar normes i protocols d'higiene per a espais, locals i establiments d'ús públic; ordenar el tancament d'espais, locals i establiments d'ús públic o bé la limitació de la seva capacitat; restringir les activitats lúdiques, recreatives, esportives, comercials i econòmiques, o restringir la mobilitat de les persones o la circulació de mercaderies. Totes les mesures que s'adoptin, com ja establia la Llei general de sanitat, han de ser sempre proporcionades als objectius buscats, i quan restringeixin la lliure circulació de persones i mercaderies o la llibertat d'empresa, han de ser les mínimes necessàries; a més, se sotmet la seva durada al límit màxim de tres mesos, passats els quals s'ha de sol·licitar la pròrroga de les mesures en qüestió davant el Consell General.

Igualment, s'afegeix un nou paràgraf a l'article 59 de la Llei general de sanitat, pel qual es preveu que el

Govern, com a autoritat sanitària, pugui aprovar la realització de proves diagnòstiques, en centres públics o centres sanitaris privats degudament autoritzats a aquest efecte, i aplicar mesures profilàctiques obligatòries que no siguin vacunes. Així, en el camp de la salut pública es concreta la previsió general que conté l'article 11 de la Llei 20/2017, del 27 d'octubre, de drets i deures dels usuaris i dels professionals del sistema sanitari i sobre la història clínica, quant a excepcions al consentiment informat de les actuacions del sistema sanitari sobre la salut dels usuaris. D'altra banda, es regula el supòsit en què persones privades diferents de les referides anteriorment vulguin dur a terme proves diagnòstiques als clients i usuaris dels seus serveis.

L'eficàcia de la lluita contra les pandèmies depèn en una part molt important de la responsabilitat de les persones, que han d'adequar les seves conductes a les necessitats de la situació, seguint les recomanacions i les instruccions de les autoritats sanitàries. Aquest mateix sentit de la responsabilitat social fa que s'hagin de sancionar les conductes irresponsables que posen en perill la salut de les persones, inclosa la de qui les realitza. Per aquest motiu, es preveu, tant a la Llei qualificada de seguretat pública com a la Llei general de sanitat, una sèrie d'infraccions específiques en aquesta matèria, per incompliments de les obligacions, també específiques, que prèviament s'han establert. En relació amb les infraccions previstes a la Llei general de sanitat, cal destacar que s'ha especificat un conjunt de conductes que es tipifiquen com a infraccions lleus, respecte de les quals s'estableix un règim especial, no sols perquè es tipifiquen conductes concretes, a diferència del que en general fa aquesta Llei, sinó també perquè se sancionen mitjançant un procediment més ràpid i àgil, amb la possibilitat de reduir la sanció per conformitat. La naturalesa d'aquestes infraccions aconsella establir aquest règim especial, i, per les grans similituds que presenta amb les infraccions administratives en matèria d'ordre públic i de convivència ciutadana, permet remetre, per economia legislativa, al procediment sancionador especial que preveu la Llei qualificada de seguretat pública, amb les especialitats que pertocquen, particularment, en qüestió de reincidència.

S'introdueix també a la Llei general de sanitat, de manera expressa, la possibilitat de tancar espais, locals i establiments d'ús públic com a mesura cautelar mentre se substancia el procediment sancionador. Atesa la naturalesa de les situacions de pandèmia, l'adopció ràpida d'aquest tipus de mesures és essencial per evitar que s'estengui.

Per tal de reforçar la capacitat d'inspecció i control de l'Estat en matèria sanitària, en els casos excepcionals previstos a l'article 58 de la Llei general de sanitat, s'autoritza el Govern a habilitar treballadors públics que no formen part del personal del ministeri responsable de la salut, a fi de dur a terme inspeccions i constatar infraccions. I amb la mateixa finalitat, la Disposició addicional fa una modificació molt puntual de la Llei 8/2005, del 21 de febrer, dels agents de circulació comunals, a fi que en les circumstàncies excepcionals previstes a l'article 58 de la Llei general de sanitat, i a requeriment del Govern, les autoritats comunals també puguin facultar els agents de circulació per dur a terme inspeccions i constatar infraccions i traslladar-les al ministeri responsable de la salut perquè instrueixi els expedients corresponents.

Finalment, la Llei inclou una Disposició transitòria, relativa als procediments sancionadors que s'estiguin tramitant en el moment de l'entrada en vigor de la Llei, i tres disposicions finals que qualifiquen determinades disposicions de la Llei, faculden l'elaboració de textos consolidats de les lleis que es modifiquen, i determinen la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Esmena 1

De modificació

Grup parlamentari Socialdemòcrata (1)

Exposició de motius

La situació d'emergència sanitària ocasionada per la pandèmia del SARS-CoV-2 que ha viscut el Principat d'Andorra fa que sigui necessari reforçar la base jurídica de què disposem per poder adoptar les mesures necessàries per protegir la salut pública davant de les situacions de risc o de perill que es puguin produir. L'experiència de la pandèmia provocada pel SARS-CoV-2 ha posat de manifest que en ocasions resulta imprescindible aprovar determinades mesures amb rapidesa, agilitat, flexibilitat i seguretat, per poder fer front de manera eficaç als riscos sanitaris. Quan aquestes mesures impliquen certes restriccions a la mobilitat o, en general, a la llibertat general d'actuació de la ciutadania, sobre la qual es fonamenta la convivència en la societat democràtica, és imprescindible també que aquestes mesures comptin amb una previsió legal clara i concreta que estableixi amb precisió i seguretat el marc dins del qual pot actuar l'autoritat sanitària, amb una adequada ponderació entre els drets dels ciutadans i les obligacions que, per responsabilitat social, s'han d'imposar, i que ofereixi una plena seguretat jurídica, de manera que les persones siguin

clarament coneixedores de les conseqüències jurídiques de les seves conductes.

D'aquesta manera, i d'acord amb la doctrina del Tribunal Constitucional i del Tribunal Europeu de Drets Humans, que exigeixen que en aquests casos es compleixi el principi de legalitat, que comporta també el de taxativitat, i que les mesures que puguin restringir l'exercici de drets siguin només les necessàries en una societat democràtica i en tot cas proporcionades als objectius que legítimament han de buscar, s'estableixen diverses modificacions de la Llei qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat, per explicitar de manera específica les mesures que es poden prendre, fins ara implícites en la legislació i en molts casos sense un règim específic.

Així, es modifica la Llei qualificada de seguretat pública per especificar que el Govern, com a autoritat sanitària, pot restringir el nombre de persones que es poden reunir físicament en espais i locals, públics i privats, sempre que sigui necessari per protegir la salut pública i de manera estrictament proporcionada. Aquesta és una de les mesures que l'experiència de la Covid-19 han mostrat com a més efectives per fer front a la pandèmia, i, atès que la Llei de seguretat pública inclou en l'àmbit del dret de reunió les trobades que celebren les persones físiques als seus domicilis o en locals públics o privats, també per raons familiars o d'amistat, i les que les entitats públiques i privades celebren en llocs tancats, es fa convenient preveure aquesta restricció temporal de l'exercici d'aquest dret, per raons de protecció de la salut pública, en la mateixa Llei qualificada; restricció que se sotmet al límit màxim de tres mesos, passats els quals s'ha de sol·licitar la pròrroga davant el Consell General. Aquestes restriccions del nombre de persones que es poden trobar físicament i simultàniament en un determinat espai o local han de ser en tot cas les estrictament necessàries, i s'han d'establir de manera proporcionada amb la finalitat de protegir la salut pública, de tal forma que siguin només les mínimes necessàries.

Igualment, s'introdueix explícitament la protecció de la salut pública entre les circumstàncies que s'han de valorar en relació amb les comunicacions prèvies de les manifestacions que es vulguin celebrar, de tal manera que **la persona titular del ministeri** ~~el ministre~~ competent en matèria d'interior pugui suggerir també mesures de protecció de la salut pública i de la salut de les persones que hi assisteixin, per fer compatible l'exercici d'aquest dret amb la protecció de la salut, que és també un

dret reconegut a l'article 30 de la Constitució. I també es modifica l'article 12 de la Llei esmentada, per afegir-hi un supòsit de suspensió i dissolució de les manifestacions per part de **la persona titular del ministeri** ~~ministre~~ competent en matèria d'interior: quan la manifestació es desenvolupa seguint unes mesures de protecció de la salut pública diferents de les quals han estat comunicades.

D'altra banda, s'afegeixen a la llista d'esdeveniments que, malgrat ser privats, han de ser comunicats prèviament al director del Cos de Policia els que s'estableixin per part de l'autoritat sanitària per motius de protecció de la salut pública. La possibilitat de controlar els contactes en cas de contagi s'ha manifestat com una de les mesures més efectives per combatre la pandèmia, especialment en les fases inicials i quan es produeixen brots. Amb aquesta habilitació legal expressa es podran adoptar les mesures necessàries a aquest efecte, no sols per tenir constància d'aquests actes de risc potencial, sinó també per poder seguir els contactes, si escau, i fer-ho de manera plenament respectuosa amb el caràcter privat d'aquests actes i amb totes les garanties de confidencialitat i de protecció de les dades personals de les persones afectades.

La Llei general de sanitat de 1989 ja preveu la protecció de la salut pública com una de les seves finalitats essencials, i inclou un extens títol dedicat a la programació en aquesta matèria i, després, un conjunt de facultats d'intervenció del Govern en casos especials, entre els quals figuren les situacions d'emergència, de catàstrofe o de risc per a la salut pública. L'experiència aportada per la COVID-19 aconsella concretar i especificar aquestes facultats generals d'intervenció, especialment en els casos en què pot resultar afectat l'exercici de determinats drets, com succeeix amb moltes de les mesures que s'han mostrat eficaces en la lluita contra la pandèmia. La necessitat d'assegurar al màxim possible el principi de seguretat jurídica i l'adequada proporcionalitat en l'aplicació de totes les mesures restrictives fa que sigui convenient passar d'una previsió general, en què aquestes mesures estaven implícites, a una previsió concreta i específica que permeti dotar el marc jurídic dins del qual s'han de moure el Govern i els ciutadans de la màxima seguretat i claredat, amb respecte, però, dels drets i les llibertats de les persones. Amb aquesta finalitat s'han especificat les facultats que corresponen al Govern, segons l'article 59 de la Llei general de sanitat, per establir l'ús obligatori de mascaretes i altres elements de protecció i d'autoprotecció; aprovar

normes i protocols d'higiene per a espais, locals i establiments d'ús públic; ordenar el tancament d'espais, locals i establiments d'ús públic o bé la limitació de la seva capacitat; restringir les activitats lúdiques, recreatives, esportives, comercials i econòmiques, o restringir la mobilitat de les persones o la circulació de mercaderies. Totes les mesures que s'adoptin, com ja establia la Llei general de sanitat, han de ser sempre proporcionades als objectius buscats, i quan restringeixin la lliure circulació de persones i mercaderies o la llibertat d'empresa, han de ser les mínimes necessàries; a més, se sotmet la seva durada al límit màxim de dos tres mesos, passats els quals s'ha de sol·licitar la pròrroga de les mesures en qüestió davant el Consell General.

Igualment, s'afegeix un nou paràgraf a l'article 59 de la Llei general de sanitat, pel qual es preveu que el Govern, com a autoritat sanitària, pugui aprovar la realització de proves diagnòstiques, en centres públics o centres sanitaris privats degudament autoritzats a aquest efecte, i aplicar mesures profilàctiques obligatòries que no siguin **tractaments farmacològics ni** vacunes. Així, en el camp de la salut pública es concreta la previsió general que conté l'article 11 de la Llei 20/2017, del 27 d'octubre, de drets i deures dels usuaris i dels professionals del sistema sanitari i sobre la història clínica, quant a excepcions al consentiment informat de les actuacions del sistema sanitari sobre la salut dels usuaris. D'altra banda, es regula el supòsit en què persones privades diferents de les referides anteriorment vulguin dur a terme proves diagnòstiques als clients i usuaris dels seus serveis.

L'eficàcia de la lluita contra les pandèmies depèn en una part molt important de la responsabilitat de les persones, que han d'adequar les seves conductes a les necessitats de la situació, seguint les recomanacions i les instruccions de les autoritats sanitàries. Aquest mateix sentit de la responsabilitat social fa que s'hagin de sancionar les conductes irresponsables que posen en perill la salut de les persones, inclosa la de qui les realitza. Per aquest motiu, es preveu, tant a la Llei qualificada de seguretat pública com a la Llei general de sanitat, una sèrie d'infraccions específiques en aquesta matèria, per incompliments de les obligacions, també específiques, que prèviament s'han establert. En relació amb les infraccions previstes a la Llei general de sanitat, cal destacar que s'ha especificat un conjunt de conductes que es tipifiquen com a infraccions lleus, respecte de les quals s'estableix un règim especial, no sols perquè es tipifiquen conductes concretes, a diferència del

que en general fa aquesta Llei, sinó també perquè se sancionen mitjançant un procediment més ràpid i àgil, amb la possibilitat de reduir la sanció per conformitat. La naturalesa d'aquestes infraccions aconsella establir aquest règim especial, i, per les grans similituds que presenta amb les infraccions administratives en matèria d'ordre públic i de convivència ciutadana, permet remetre, per economia legislativa, al procediment sancionador especial que preveu la Llei qualificada de seguretat pública, amb les **especificitats especialitats**—que pertoquen, particularment, en qüestió de reincidència.

S'introdueix també a la Llei general de sanitat, de manera expressa, la possibilitat de tancar espais, locals i establiments d'ús públic com a mesura cautelar mentre se substancia el procediment sancionador. Atesa la naturalesa de les situacions de pandèmia, l'adopció ràpida d'aquest tipus de mesures és essencial per evitar que s'estengui.

Per tal de reforçar la capacitat d'inspecció i control de l'Estat en matèria sanitària, en els casos excepcionals previstos a l'article 58 de la Llei general de sanitat, s'autoritza el Govern a habilitar treballadors públics que no formen part del personal del ministeri responsable de la salut, a fi de dur a terme inspeccions i constatar infraccions. I amb la mateixa finalitat, la disposició addicional fa una modificació molt puntual de la Llei 8/2005, del 21 de febrer, dels agents de circulació comunals, a fi que en les circumstàncies excepcionals previstes a l'article 58 de la Llei general de sanitat, i a requeriment del Govern, les autoritats comunals també puguin facultar els agents de circulació per dur a terme inspeccions i constatar infraccions i traslladar-les al ministeri responsable de la salut perquè instrueixi els expedients corresponents.

Finalment, la Llei inclou una disposició transitòria, relativa als procediments sancionadors que s'estiguin tramitant en el moment de l'entrada en vigor de la Llei, i tres disposicions finals que qualifiquen determinades disposicions de la Llei, faculden l'elaboració de textos consolidats de les lleis que es modifiquen, i determinen la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Article 1. Modificació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública

1. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 4 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, el qual queda redactat com segueix:

“Article 4. *Definició i exercici*

[...]

3. Per motius de protecció de la salut pública, el Govern pot restringir el nombre de persones que es poden reunir físicament en espais i locals, públics i privats, sempre que sigui necessari per a aquesta finalitat, de manera proporcionada, i per un període de temps no superior a un mes, sense perjudici que es pugui prorrogar la restricció si la situació ho justifica, fins a un període màxim de tres mesos, amb les mateixes condicions. Passat aquest període de tres mesos, en cas que persisteixi la situació que la justifica, s'ha de sol·licitar al Consell General la pròrroga de la restricció, que, en cas que s'aprovi, ha de ser objecte d'una llei específica d'aplicació temporal limitada.”

2. Es modifica l'apartat 1 de l'article 8 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, el qual queda redactat com segueix:

“Article 8. Informes

1. El ministre competent en matèria d'interior ha de traslladar la comunicació prèvia rebuda als cònsols de les parròquies afectades, i als directors o caps dels departaments o les àrees de Policia, Protecció Civil i Gestió d'Emergències, i Mobilitat, perquè informin sobre circumstàncies exclusivament objectives relacionades amb la manifestació, en el termini màxim de dos dies hàbils. Aquestes circumstàncies poden estar relacionades amb l'existència d'obres o treballs públics en curs; la concurrència amb altres actes; l'afectació de l'accés a centres escolars, centres comercials, espectacles i altres llocs o esdeveniments amb una gran concurrència de públic; les condicions de seguretat; les afectacions al trànsit i a la circulació de persones i béns, la protecció de la salut pública o qualsevol altra circumstància de tipus tècnic.

[...].”

3. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 9 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, els quals queden redactats com segueix:

“Article 9. *Modificacions*

1. Quan el ministre competent en matèria d'interior consideri que les condicions de la manifestació projectada impedeixen la lliure circulació de les persones o dels béns, o presenten un risc greu per a la integritat de les persones o dels béns, o de la salut pública, dicta una resolució en què exposa, de forma motivada, les objeccions o els impediments que concorren, i suggereix ubicacions o itineraris alternatius, o dates o hores diferents, o mesures de seguretat i protecció addicionals o distintes, que facin compatible l'exercici del dret fonamental de manifestació amb els drets fonamentals de tots els ciutadans a la integritat física i a circular lliurement pel territori nacional i amb la protecció de la salut

pública. Aquesta resolució s'ha de notificar als promotors o organitzadors, als cònsols de les parròquies afectades i als directors o caps dels departaments o les àrees de Policia, de Protecció Civil i Gestió d'Emergències, i de Mobilitat.

[...]

3. Quan els promotors o organitzadors no s'avenen a fer les modificacions suggerides, poden sol·licitar al ministre competent en matèria d'interior que convoqui una reunió per intentar consensuar unes condicions que facin compatible l'exercici del dret fonamental de manifestació amb els drets fonamentals de tots els ciutadans a la integritat física i a circular lliurement pel territori nacional, i amb la protecció de la salut pública. El ministre competent en matèria d'interior o l'alt càrrec en qui hagi delegat aquesta funció ha de convocar la reunió dins el dia hàbil següent. Si en aquesta reunió s'assoleix un acord, es formalitza en una acta que signen els promotors o organitzadors i l'autoritat competent, i es trasllada als cònsols i als directors o caps esmentats a l'apartat 1 d'aquest article, perquè n'estiguin informats. En defecte d'acord, o en cas que no s'hagi celebrat la reunió, la manifestació no es pot celebrar en les condicions proposades pels promotors o organitzadors, salvat que ho permeti l'autoritat judicial en el marc del recurs previst a l'article següent.”

4. Es modifica l'article 12 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, el qual queda redactat com segueix:

“Article 12. Suspensió i dissolució

1. El ministre competent en matèria d'interior pot suspendre i, si escau, ordenar la dissolució d'una manifestació en els supòsits següents:

- a) Quan s'hagi de considerar il·lícita, de conformitat amb el que estableix el Codi penal.
- b) Quan es produeixin alteracions de l'ordre públic, amb risc per a la integritat de les persones o els béns.
- c) Quan es desenvolupi sense haver estat comunicada prèviament, o en un lloc o en un temps, o en un itinerari o seguint unes mesures de seguretat o protecció de la salut pública diferents dels que han estat comunicats.
- d) Quan impedeixi la lliure circulació de les persones o dels béns.

2. Les resolucions de suspensió i dissolució d'una manifestació s'han de comunicar als promotors, organitzadors i participants en la forma que es consideri més adequada a l'efecte que en coneguin degudament el contingut.”

5. S'afegeix una nova lletra d) a l'apartat 1 de l'article 32 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre,

qualificada de seguretat pública, la qual queda redactada com segueix:

“Article 32. *Esdeveniments amb comunicació prèvia*

1.

[...]

d) Quan així es requereixi per part de l'autoritat sanitària, per motius de protecció de la salut pública. En aquest cas, l'autoritat sanitària pot demanar als organitzadors la presentació d'un protocol en què es detallin les mesures organitzatives i preventives que aplicaran. També es pot demanar als organitzadors que facin un registre dels assistents en què consti el nom i els cognoms, l'adreça i el telèfon de contacte. Aquest registre només és requerit per l'autoritat sanitària en cas de necessitat per protegir la salut pública i la dels assistents, i és destruït en tot cas en el termini màxim de tres mesos a comptar de la celebració de l'acte. Els organitzadors en garanteixen la custòdia durant aquest temps i estan obligats a guardar-ne confidencialitat. L'autoritat sanitària tracta en el seu cas aquesta informació d'acord amb la legislació de protecció de dades personals en l'àmbit sanitari.”

6. Es modifica l'article 50 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, el qual queda redactat com segueix:

“Article 50. *Infraccions molt greus*

1. Són infraccions molt greus:

a) Negar-se a la dissolució, ordenada pel ministre competent en matèria d'interior, d'una manifestació quan concorri algun dels supòsits establerts a l'article 12.

b) Instal·lar sistemes de videovigilància sense haver obtingut l'autorització administrativa prèvia.

c) Falsejar o mancar a la veritat en els informes i els certificats que acrediten el compliment de les condicions i els requisits tècnics del sistema de videovigilància que exigeix la normativa vigent.

d) Vulnear l'obligació de confidencialitat dels enregistraments prevista als apartats 2 i 3 de l'article 24.

e) Utilitzar els enregistraments per a finalitats diferents de les previstes per aquesta Llei.

f) Fabricar, importar, exportar, fer circular, adquirir, comercialitzar, intermediar, cedir, reparar, tenir, emmagatzemar, vendre, usar o transportar armes, municions i parts o components d'armes sense haver obtingut l'autorització o la documentació preceptiva, o incomplint la normativa aplicable de qualsevol altra forma.

g) Obrir o explotar armeries, tallers de reparació d'armes, o camps o galeries de tir sense disposar de l'autorització prèvia del director del Cos de Policia.

h) Falsejar els informes i els certificats que acrediten el compliment de les condicions i els requisits tècnics requerits per aquesta Llei o per la via reglamentària per a l'obertura i l'explotació d'armeries, tallers de reparació d'armes o camps o galeries de tir, o mancar a la veritat en aquests informes o certificats.

i) Resistir-se o negar-se a les actuacions d'inspecció o de control del Cos de Policia prop de les armeries, els tallers de reparació d'armes, els camps o galeries de tir, o els establiments i les instal·lacions on es trobin dipositades substàncies explosives, o obstruir-les.

j) Negar-se a suspendre o a finalitzar de manera anticipada un esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com el regula l'apartat 1 de l'article 32, quan concorri alguna de les circumstàncies previstes a l'apartat 4 de l'article 32.

k) El consum o la tinença de drogues tòxiques dins dels recintes on se celebren esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32.

l) No notificar, quan se n'hagi tingut coneixement, al Cos de Policia, el consum de drogues tòxiques dins dels recintes on se celebren esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32.

m) Servir begudes alcohòliques a les persones menors d'edat i a les persones que presentin signes evidents de trobar-se sota els efectes de l'alcohol o de les drogues tòxiques dins dels recintes on se celebren esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32.

n) Negar-se a suspendre o finalitzar de manera anticipada un esdeveniment o una reunió que incompleixi les restriccions sobre el nombre màxim de persones que es poden reunir en espais i locals, públics i privats, decretades pel Govern per motius de protecció de la salut pública.

o) Cometre dos o més infraccions greus, encara que siguin de diferent naturalesa, sempre que es cometin dintre d'un període de dos anys des de la comissió de la primera infracció i que la persona interessada hagi estat sancionada mitjançant una resolució ferma.

2. Les infraccions que estableixen les lletres *k*), *l*) i *m*) de l'apartat 1 anterior s'entenen comeses pels promotors o organitzadors dels esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32, i es pot declarar la responsabilitat solidària de tots ells. A més, s'ha d'entendre que es comet una infracció diferent per cada persona que sigui menor d'edat o que presenti

signes evidents de trobar-se sota els efectes de l'alcohol, per cada persona que es constati que presenta signes evidents de trobar-se sota els efectes de les drogues tòxiques i per cada persona que consumeixi drogues tòxiques dins del recinte de l'esdeveniment d'aquells regulats a l'apartat 1 de l'article 32.

3. Les infraccions que estableixen les lletres *k*) i *m*) de l'apartat 1 d'aquest article també s'entenen comeses pel client o pel treballador de l'esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com el regula l'apartat 1 de l'article 32, i que consumeixi o estigui en possessió de drogues tòxiques. La infracció de la lletra *l*) de l'apartat 1 d'aquest article també s'entén comesa pel treballador de l'esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament i que no compleixi amb l'obligació de notificació que s'hi preveu. A més, en el cas de la infracció que estableix la lletra *m*), també s'entén comesa per la persona major d'edat que de manera directa i conscient força o indueix la persona menor d'edat a cometre-la, o que hi coopera amb actes necessaris.”

7. Es modifica l'article 51 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, el qual queda redactat com segueix:

“Article 51. *Infraccions greus*

1. Són infraccions greus:

- a) Pertorbar el desenvolupament d'una reunió o manifestació.
- b) Instal·lar sistemes de videovigilància sense haver-ho comunicat prèviament o amb característiques diferents de les indicades en la sol·licitud d'autorització o en la comunicació prèvia que vulnerin les condicions d'utilització establertes a l'autorització d'instal·lació.
- c) Destruir els enregistraments fora del termini establert en aquesta Llei.
- d) Resistir-se o negar-se a les actuacions d'inspecció o de control del ministeri competent en matèria d'interior o de la Comissió Nacional de Videovigilància, o obstruir-les.
- e) Incomplir, els establiments i les instal·lacions vulnerables definits a l'article 27, les mesures de protecció que s'estableixen a l'article esmentat o que es prevegin per la via reglamentària.
- f) Posseir o portar una arma no prohibida sense disposar del permís d'arma o de la guia de tinença, o amb un permís d'arma no vigent.
- g) Incomplir, les persones físiques o jurídiques que portin a terme activitats rellevants per a la seguretat ciutadana, les obligacions de registre documental i informació que s'estableixin legalment o

reglamentàriament, sempre que l'incompliment d'aquestes obligacions no sigui l'objecte d'una infracció tipificada en una altra llei.

h) Sol·licitar o obtenir relacions de naturalesa sexual amb una persona que es dedica a la prostitució, àdhuc de manera ocasional, a canvi d'una remuneració, d'una promesa de remuneració, de la prestació d'un benefici en espècie o de la promesa d'un benefici semblant.

i) Promoure o organitzar esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32, sense haver-ho comunicat prèviament al director del Cos de Policia, o en condicions diferents de les comunicades.

j) Consumir begudes alcohòliques fora del recinte delimitat i autoritzat on se celebra un esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32.

k) Promoure o organitzar esdeveniments o reunions que incompleixin les restriccions sobre el nombre màxim de persones que es poden reunir en espais i locals, públics i privats, decretades pel Govern per motius de protecció de la salut pública.

l) Cometre dos o més infraccions lleus, encara que siguin de diferent naturalesa, sempre que es cometin dintre d'un període de dos anys des de la comissió de la primera infracció i que la persona interessada hagi estat sancionada mitjançant una resolució ferma.

2. La infracció que estableix la lletra *j*) de l'apartat 1 anterior s'entén comesa pels promotors o organitzadors dels esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32, i es pot declarar la responsabilitat solidària de tots ells. A més, s'entén que els promotors, organitzadors i responsables esmentats cometen una infracció diferent per cada persona que consumeixi begudes alcohòliques fora del recinte de l'esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com es regula a l'apartat 1 de l'article 32.

3. La infracció que estableix la lletra *j*) de l'apartat 1 d'aquest article també s'entén comesa pel client o el treballador de l'esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com el regula l'apartat 1 de l'article 32, i que consumeix begudes alcohòliques.”

8. Es modifica l'article 52 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, el qual queda redactat com segueix:

“Article 52. *Infraccions lleus*

1. Són infraccions lleus:

- a) Negar-se a identificar-se a requeriment dels membres del Cos de Policia o el fet d'al·legar dades falses o inexactes en els processos d'identificació.
- b) Al·legar dades o circumstàncies falses per obtenir el passaport andorrà.
- c) Organitzar activitats o fer actuacions publicitàries destinades a promoure el consum abusiu de begudes alcohòliques durant els esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32.
- d) Produir qualsevol soroll dins o fora del recinte on se celebra un esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com el regula l'apartat 1 de l'article 32, que pertorbi la tranquil·litat pública i, en concret, el descans dels veïns, en els termes que estableix l'apartat 3 de l'article 38.
- e) Incomplir, durant els esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32, els deures de comunicació o de col·laboració a què fa referència l'apartat 6 de l'article 38.
- f) Incomplir, durant els esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32, les normes sobre capacitat o les altres mesures de seguretat exigibles.
- g) Participar en reunions que incompleixin les restriccions sobre el nombre màxim de persones que es poden reunir en espais i locals, públics i privats, decretades pel Govern per motius de protecció de la salut pública.
- h) Incomplir les obligacions o prohibicions establertes en els títols II, III, IV, V i VI d'aquesta Llei, i les normes que els desenvolupen, que no constitueixin una infracció greu o molt greu d'acord amb el que disposen els dos articles anteriors.
2. Les infraccions que estableixen les lletres c) a f) de l'apartat 1 anterior s'entenen comeses pels promotors o organitzadors dels esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32, i es pot declarar la responsabilitat solidària de tots ells. A més, en el cas de la infracció establerta a la lletra d), s'entén que els promotors o organitzadors esmentats cometem una infracció diferent per cada persona que pertorbi la tranquil·litat pública.
3. La infracció que estableix la lletra d) de l'apartat 1 d'aquest article també s'entén comesa pel client o el treballador de l'esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com el regula l'apartat 1 de l'article 32.
4. La infracció que estableix la lletra d) de l'apartat 1 anterior només s'entén comesa si el director del Cos de Policia ha comunicat l'obligació corresponent per

escrit a qualsevol dels promotors o organitzadors dels esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32, abans de la celebració de l'esdeveniment."

Esmena 2

De modificació

Grup parlamentari Socialdemòcrata(2)

Es proposa la modificació de l'apartat 1 de l'article 1 de forma que quedi redactat tal i com segueix:

Article 1. Modificació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública

1. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 4 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, el qual queda redactat com segueix:

"Article 4. Definició i exercici

[...]

3. Per motius de protecció de la salut pública, el Govern pot restringir el nombre de persones que es poden reunir físicament en espais i locals, públics i privats, sempre que sigui necessari per a aquesta finalitat, de manera proporcionada, i per un període de temps no superior a un mes, sense perjudici que es pugui prorrogar la restricció si la situació ho justifica, fins a un període màxim de ~~tres~~ dos mesos, amb les mateixes condicions. Passat aquest període de ~~tres~~ dos mesos, en cas que persisteixi la situació que la justifica, s'ha de sol·licitar al Consell General la pròrroga de la restricció, que, en cas que s'aprovi, ~~ha de ser objecte d'una llei específica d'aplicació temporal limitada~~ s'entendrà renovada per un nou període de dos mesos i així successivament en cas que escaigui."

MOTIVACIÓ

Es redueix un mes el termini màxim previst sense intervenció del Consell General. La recomanació tècnica recomanava un període de prova d'1 a 3 mesos com a màxim i preveure'l de 2 mesos es considera una solució més equilibrada, de forma que, en total, no es puguin passar més de 3 mesos de restricció sense haver de refrendar les mesures pel Consell General.

Proposem també la renovació automàtica de la mesura restrictiva en cas que s'aprovi la pròrroga de la restricció ja que si aquesta renovació ha de fer l'objecte d'una llei específica d'aplicació, la renovació no podria assegurar el manteniment continu de la restricció ja que una llei no entra en vigor des de la seva aprovació al Consell General.

Article 2. Modificació de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989

1. Es modifica l'article 57 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, el qual queda redactat com segueix:

“Article 57

1. El Govern vetlla pel compliment del conjunt de la normativa aplicable en matèria sanitària en tots els sectors relacionats amb la salut, tant si es tracta d'institucions públiques o privades, de professionals de la salut o d'altres persones concernides.

2. El Govern garanteix que el ministeri responsable de la salut disposa de l'estructura, de l'organització, i dels recursos humans i econòmics necessaris per exercir les competències que li són pròpies en matèria de planificació, gestió, control i avaluació en l'àmbit de la salut.

3. A l'efecte de fer inspeccions, constatar infraccions i proposar sancions, el personal que té assignades aquestes competències del ministeri responsable de la salut té la qualitat d'agent de l'autoritat sanitària.

4. En totes les circumstàncies previstes a l'article 58, el Govern pot habilitar altres agents de l'autoritat i inspectors o treballadors públics qualificats de l'Administració general, que adquireixen la qualitat d'agent de l'autoritat, per dur a terme inspeccions i constatar infraccions a fi de traslladar-les al ministeri responsable de la salut perquè instrueixi els expedients corresponents.

En aquest sentit i en les mateixes circumstàncies, el Govern pot requerir la col·laboració de les corporacions comunals en els termes de l'article 55 per tal que els seus agents de l'autoritat portin a terme les tasques esmentades al paràgraf anterior.”

2. Es modifica l'article 59 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, el qual queda redactat com segueix:

“Article 59

1. En totes les circumstàncies previstes en l'article 58, el Govern adopta les mesures preventives i de protecció adequades, entre les quals l'ús obligatori d'elements de protecció i d'autoprotecció personals; l'establiment de normes i protocols d'higiene pública; el tancament i la limitació de capacitats de locals, establiments i espais d'ús públic; la prohibició i la restricció d'activitats lúdiques, recreatives, esportives, comercials i econòmiques, i les restriccions a la mobilitat personal i a la circulació de mercaderies, que sempre han de ser proporcionals als objectius buscats i amb la durada mínima imprescindible, que no pot superar el període d'un mes, sense perjudici que es puguin prorrogar fins a un període màxim de tres mesos si persisteix la situació que les justifica, amb les mateixes

condicions. Passat aquest període de tres mesos, en cas que persisteixi la situació que les justifica, s'ha de sol·licitar la pròrroga d'aquestes mesures davant el Consell General, que, en cas d'aprovar-les, ha de ser objecte d'una llei específica d'aplicació temporal limitada. Les mesures restrictives de la lliure circulació de persones i mercaderies i de la llibertat d'empresa són, en cada cas, les mínimes necessàries.

2. El Govern també pot aprovar la realització de proves diagnòstiques en establiments i centres públics, o en establiments i centres sanitaris privats degudament autoritzats a aquest efecte, i pot aplicar mesures profilàctiques obligatòries que no siguin vacunes, d'acord amb l'article 11 de la Llei 20/2017, del 27 d'octubre, de drets i deures dels usuaris i dels professionals del sistema sanitari i sobre la història clínica.

3. Tanmateix, en el marc de les circumstàncies previstes a l'article 58, el Govern pot autoritzar persones privades diferents de les previstes a l'apartat anterior a realitzar proves diagnòstiques als seus clients i usuaris, sempre que utilitzin tests degudament autoritzats pel ministeri responsable de la salut, i disposin d'un protocol, prèviament aprovat pel ministeri esmentat, que ha d'establir, com a mínim i cumulativament, les condicions següents:

a) L'espai en el qual han d'efectuar-se les proves, a l'efecte de garantir la seguretat i la intimitat de les persones que s'hi sotmetin.

b) La formació del personal que pot efectuar les proves i de l'equipament de protecció personal que han d'utilitzar.

c) La neteja i desinfecció dels espais, els equipaments de protecció, i el circuit de les persones que se sotmetin a les proves.

d) El tractament de les dades, que en tot cas ha de respectar la legislació de protecció de dades personals en l'àmbit sanitari, així com les obligacions quant al trasllat del resultat de les proves al ministeri responsable de la salut i les actuacions que cal seguir en cas que es diagnostiqui una persona com a positiva d'un malaltia.

Abans de sotmetre's a les proves, les persones concernides han de signar un consentiment informat, el contingut del qual ha de ser establert pel ministeri responsable en matèria de salut. En el cas de les persones menors de setze anys, el consentiment ha de ser signat per un dels titulars de la seva pàtria potestat o de la seva tutela legal.

En cap cas la realització de les proves previstes en aquest apartat no eximeix les persones que les duguin a terme de les mesures imposades per l'autoritat competent en virtut de l'apartat 1 d'aquest article, ni tampoc de l'ús obligatori

d'elements de protecció i d'autoprotecció personals per part de les persones que s'hagin sotmès a les proves esmentades i hagin estat diagnosticades com a negatives de la malaltia.

L'eventual restricció de l'admissió als establiments de les persones privades previstes en aquest apartat que es fonamenti en el refús a sotmetre's a les proves diagnòstiques ha d'aplicar-se en estricte respecte del principi de no-discriminació i d'igualtat de tracte, i ha de ser comunicada als clients i usuaris, de forma prèvia, clara i accessible, a l'entrada de l'establiment en qüestió o, pels serveis contractats de forma anticipada, abans de formalitzar-se la contractació.”

3. S'afegeix un nou apartat 5 a la lletra A de l'article 64 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, el qual queda redactat com segueix:

“Article 64

Es tipifiquen com a infraccions sanitàries les següents:

A) Lleus

(...)

5. En especial, constitueixen infraccions lleus en matèria de salut pública, quan no concorrin les circumstàncies per qualificar-les com a greus o molt greus, les conductes següents:

a) No usar els elements de protecció i d'autoprotecció personals que hagin estat ordenats per l'autoritat sanitària.

b) Incomplir les instruccions i els protocols sanitaris en els espais, locals i establiments d'ús públic ordenats per l'autoritat sanitària.

c) Superar la capacitat màxima de persones en espais, locals i establiments d'ús públic establerta per l'autoritat sanitària, sempre que no se superi el 50% de la capacitat màxima permesa; en aquest cas es considera infracció greu.

d) Participar en activitats lúdiques i recreatives prohibides o no respectar les restriccions d'aquest tipus d'activitats quan estiguin restringides per l'autoritat sanitària.

e) Incomplir les restriccions de la mobilitat personal establertes amb caràcter general per l'autoritat sanitària.

Les infraccions previstes a les lletres b) i c) s'entenen comeses pels titulars, gerents o encarregats dels espais, locals o establiments corresponents, i es pot declarar la responsabilitat solidària de tots ells.”

4. Es modifica l'apartat 4 de la lletra B i s'afegeix un nou apartat 5 a la mateixa lletra de l'article 64 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, els quals queden redactats com segueix:

“Article 64

[...]

B) Greus

(...)

4. L'incompliment dels requeriments formulats per les autoritats sanitàries altres que els tipificats com a infraccions lleus a l'apartat 5 de la lletra A d'aquest article.

5. L'incompliment de les restriccions de la mobilitat establertes per l'autoritat sanitària específicament per a persones determinades o establertes amb caràcter general quan aquesta conducta comporti un perill directe i immediat per a la salut pública.

[...].”

Els apartats 5 i 6 passen a ser, respectivament, apartats 6 i 7.

5. Es modifica l'apartat 1 de l'article 65 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, el qual queda redactat com segueix:

“Article 65

1. Les infraccions a què fa referència l'article anterior se sancionen amb multa, d'acord amb la graduació següent:

a) Les infraccions lleus que estableixen les lletres a) i d) de l'apartat 5 de la lletra A, amb un import de 200 euros.

b) Les infraccions lleus que estableixen les lletres b), c) i e) de l'apartat 5 de la lletra A, amb un import de 500 euros.

c) Les infraccions lleus no previstes en les lletres anteriors, amb un import de fins a 1.000 euros.

d) Les infraccions greus, amb un import des de 1.001 fins a 20.000 euros.

e) Les infraccions molt greus, amb un import des de 20.001 fins a 100.000 euros.

[...].”

6. Es modifica l'apartat 1 de l'article 66 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, el qual queda redactat com segueix:

“Article 66

1. Com a mesura de caràcter cautelar, i mentre se substancia el procediment, l'autoritat sanitària competent, en cas de risc per a la salut pública, pot acordar la immobilització d'aliments, begudes, aigües i altres productes alimentaris, i el tancament d'espais, locals i establiments d'ús públic.

[...].”

7. S'afegeixen tres nous apartats, 2, 3 i 4, a l'article 68 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, els quals queden redactats com segueix:

“Article 68

[...]

2. Les infraccions lleus tipificades a l'apartat 5 de la lletra A de l'article 64 se sancionen d'acord amb el que estableixen els articles 61 a 63 de la Llei qualificada de seguretat pública. A l'efecte de tenir en compte la reincidència en la comissió d'aquestes infraccions, són anotades en el registre que preveu l'article 64 de la Llei qualificada de seguretat pública i se'ls aplica el règim establert en els seus articles 64 i 65.

3. En cas que una infracció lleu hagi de ser qualificada com a greu per reincidència, queda sense efecte la possibilitat de reducció per conformitat prevista a l'article 63 de la Llei qualificada de seguretat pública, i l'expedient es tramita segons el procediment ordinari establert al Codi de l'Administració. L'òrgan sancionador ha de notificar aquesta circumstància a l'interessat en el termini de deu dies hàbils a partir de l'endemà de la notificació de la denúncia. Si la persona expedientada hagués pagat la multa, l'import satisfet es dedueix de la sanció que s'imposi o, si escau, l'interessat té dret a sol·licitar-ne el reemborsament.

4. S'entén que hi ha reincidència quan en el moment de cometre la infracció la persona interessada ha estat sancionada mitjançant una resolució ferma per una acció o una omisió constitutiva d'una infracció de la mateixa qualificació durant els sis mesos immediatament anteriors.”

El primer paràgraf de l'article 68 es numera com apartat 1.

Esmena 3 **De modificació**

Grup parlamentari Socialdemòcrata (10)

Es proposa la modificació de l'apartat 1 de l'article 2 de forma que quedi redactat tal i com segueix:

“Article 2. Modificació de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989

1. Es modifica l'article 57 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, el qual queda redactat com segueix:

“Article 57

1. El Govern vetlla pel compliment del conjunt de la normativa aplicable en matèria sanitària en tots els sectors relacionats amb la salut, tant si es tracta d'institucions públiques o privades, de professionals de la salut o d'altres persones concernides.

2. El Govern garanteix que el ministeri responsable de la salut disposa de l'estructura, de l'organització, i dels recursos humans i econòmics necessaris per exercir les competències que li són

pròpies en matèria de planificació, gestió, control i avaluació en l'àmbit de la salut.

3. A l'efecte de fer inspeccions, constatar infraccions i proposar sancions, **el personal del ministeri responsable de la salut que té assignades aquestes competències té la qualitat d'agent de l'autoritat sanitària.** ~~el personal que té assignades aquestes competències del ministeri responsable de la salut té la qualitat d'agent de l'autoritat sanitària.~~

4. En totes les circumstàncies previstes a l'article 58, el Govern pot habilitar altres agents de l'autoritat i inspectors o treballadors públics qualificats de l'Administració general, que adquireixen la qualitat d'agent de l'autoritat, per dur a terme inspeccions i constatar infraccions a fi de traslladar-les al ministeri responsable de la salut perquè instrueixi els expedients corresponents.

5. El Govern ha d'informar de manera transparent i clara sobre la necessitat de les mesures en matèria sanitària, de la seva eficàcia i del resultat de la seva avaluació i seguiment.

En aquest sentit i en les mateixes circumstàncies, el Govern pot requerir la col·laboració de les corporacions comunals en els termes de l'article 55 per tal que els seus agents de l'autoritat portin a terme les tasques esmentades al paràgraf anterior.”

MOTIVACIÓ

Es millora la redacció de l'article 57.3.

S'afegeix un apartat 5 a l'article 57 que recull la petició del Comitè Nacional de Bioètica d'Andorra respecte la proposta de modificació de la Llei qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat, d'octubre del 2020.

Esmena 4 **De modificació**

Grup parlamentari Demòcrata (1)

Es proposa modificar l'article 2 quedant redactat de la manera següent:

“(…)

2. Es modifica l'article 59 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, el qual queda redactat com segueix:

“Article 59

1. En totes les circumstàncies previstes en l'article 58, el Govern adoptarà les mesures preventives i de protecció adequades, entre les quals l'ús obligatori d'elements de protecció i d'autoprotecció personals, l'establiment de

normes i protocols d'higiene pública, el tancament i la limitació d'aforaments de locals, establiments i espais d'ús públic, la prohibició i la restricció d'activitats lúdiques, recreatives, esportives, comercials i econòmiques i les restriccions a la mobilitat personal i a la circulació de mercaderies, que sempre seran proporcionals als objectius perseguits i amb la durada mínima imprescindible, que no podrà superar un mes, sens perjudici que es puguin prorrogar fins un màxim de tres mesos si persisteix la situació que les justifica, amb les mateixes condicions. Passat aquest període de tres mesos, en cas que persisteixi la situació que les justifica, s'haurà de sol·licitar la pròrroga d'aquestes mesures davant el Consell General mitjançant una llei específica d'aplicació temporal limitada. Les mesures restrictives de la lliure circulació de persones i mercaderies i de la llibertat d'empresa, seran, en cada cas, les mínimes necessàries.

2. El Govern també podrà aprovar la realització de proves diagnòstiques sigui en centres públics o establiments i centres sanitaris privats degudament autoritzats a tal efecte i podrà aplicar mesures profilàctiques obligatòries que no siguin vacunes, d'acord amb l'article 11 de la Llei 20/2017, del 27 d'octubre, de drets i deures dels usuaris i dels professionals del sistema sanitari i sobre la història clínica.

3. Tanmateix, en el marc de les circumstàncies previstes en l'article 58, el Govern podrà autoritzar a persones privades diferents de les previstes a l'apartat anterior, a realitzar proves diagnòstiques als seus clients i usuaris, sempre i quan utilitzin tests degudament autoritzats pel ministeri responsable de la salut, i disposin d'un protocol prèviament aprovat pel referit ministeri que ha d'establir, com a mínim i cumulativament, les condicions:

- a) quant a l'espai en el què han d'efectuar-se les proves, als efectes de garantir la seguretat i la intimitat de les persones que se sotmetin a les referides proves;
- b) de formació del personal que pot efectuar les proves i de l'equipament de protecció personal que han d'utilitzar;
- c) de neteja i desinfecció dels espais, equipament de protecció, i circuit de les persones que se sotmetin a les proves en qüestió; i
- d) aplicables al tractament de dades, que en tot cas ha de respectar la legislació de protecció de dades personals en l'àmbit sanitari, així com les obligacions quant al trasllat del resultat de les proves al ministeri responsable de la salut i les

actuacions a seguir en cas de que es diagnostiqui una persona com a positiva.

Abans de sotmetre's a les proves, les persones concernides han de signar un consentiment informat, el contingut del qual ha de ser establert pel ministeri responsable en matèria de salut. En el cas de les persones menors de setze anys, el consentiment ha de ser signat per un dels titulars de la seva pàtria potestat o de la seva tutela legal.

En cap cas la realització de les proves previstes en aquest apartat eximirà a les persones que les duguin a terme de les mesures imposades per l'autoritat competent en mèrits de l'apartat 1 d'aquest article, ni tampoc de l'ús obligatori d'elements de protecció i d'autoprotecció personals per part de les persones que s'hagin sotmès a les referides proves i hagin estat diagnosticades com a negatives.

L'eventual restricció de l'admissió als establiments de les persones privades previstes en aquest apartat, que es fonamenti en el refús a sotmetre's a les proves diagnòstiques, ha d'aplicar-se en estricte respecte del principi de no-discriminació i d'igualtat de tracte, i ha de ser comunicada als clients i usuaris, de forma prèvia, clara i accessible, a l'entrada de l'establiment en qüestió o, pels serveis contractats de forma anticipada, abans de formalitzar-se la contractació.

(...)"

Motivació.

Per millorar el redactat.

Esmena 5

De modificació

Grup parlamentari Socialdemòcrata (11)

Es proposa la modificació de l'apartat 2 de l'article 2 de forma que quedi redactat tal i com segueix:

"Es modifica l'article 59 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, el qual queda redactat com segueix:

Article 59

1. En totes les circumstàncies previstes en l'article 58, el Govern adopta les mesures preventives i de protecció adequades, entre les quals l'ús obligatori d'elements de protecció i d'autoprotecció personals; l'establiment de normes i protocols d'higiene pública; el tancament i la limitació de capacitats de locals, establiments i espais d'ús públic; la prohibició i la restricció d'activitats lúdiques, recreatives, esportives, comercials i econòmiques, i les

restriccions a la mobilitat personal i a la circulació de mercaderies, que sempre han de ser proporcionals als objectius buscats i amb la durada mínima imprescindible, que no pot superar el període d'un mes, sense perjudici que es puguin prorrogar fins a un període màxim de tres mesos si persisteix la situació que les justifica, amb les mateixes condicions. Passat aquest període de ~~tres~~ dos mesos, en cas que persisteixi la situació que les justifica, s'ha de sol·licitar la pròrroga d'aquestes mesures davant el Consell General, que, en cas d'aprovar-les, ha de ser objecte d'una llei específica d'aplicació temporal limitada. Les mesures restrictives de la lliure circulació de persones i mercaderies i de la llibertat d'empresa són, en cada cas, les mínimes necessàries.

2. El Govern també pot aprovar la realització de proves diagnòstiques en establiments i centres públics, o en establiments i centres sanitaris privats degudament autoritzats a aquest efecte, i pot aplicar mesures profilàctiques obligatòries que no **siguin tractaments farmacològics** ~~siguin~~ ni vacunes, d'acord amb l'article 11 de la Llei 20/2017, del 27 d'octubre, de drets i deures dels usuaris i dels professionals del sistema sanitari i sobre la història clínica.

3. Tanmateix, en el marc de les circumstàncies previstes a l'article 58, el Govern pot autoritzar persones privades diferents de les previstes a l'apartat anterior a realitzar proves diagnòstiques als seus clients i usuaris, sempre que utilitzin tests degudament autoritzats pel ministeri responsable de la salut, i disposin d'un protocol, prèviament aprovat pel ministeri esmentat, que ha d'establir, com a mínim i cumulativament, les condicions següents:

- a) L'espai en el qual han d'efectuar-se les proves, a l'efecte de garantir la seguretat i la intimitat de les persones que s'hi sotmetin.
- b) La formació del personal que pot efectuar les proves i de l'equipament de protecció personal que han d'utilitzar.
- c) La neteja i desinfecció dels espais, els equipaments de protecció, i el circuit de les persones que se sotmetin a les proves.
- d) El tractament de les dades, que en tot cas ha de respectar la legislació de protecció de dades personals en l'àmbit sanitari, així com les obligacions quant al trasllat del resultat de les proves al ministeri responsable de la salut i les actuacions que cal seguir en cas que es diagnostiqui una persona com a positiva d'un malaltia.

Abans de sotmetre's a les proves, les persones concernides han de signar un consentiment informat, el contingut del qual ha de ser establert pel ministeri responsable en matèria de salut. En el cas de les persones menors de setze anys i de **persones incapacitades**, el consentiment ha de ser signat per un dels titulars de la seva pàtria potestat o de la seva tutela legal, **tal i com recull l'article 12 de la Llei 20/2017, del 27 d'octubre, de drets i deures dels usuaris i dels professionals del sistema sanitari i sobre la història clínica.**

En cap cas la realització de les proves previstes en aquest apartat no eximeix les persones que les duguin a terme de les mesures imposades per l'autoritat competent en virtut de l'apartat 1 d'aquest article, ni tampoc de l'ús obligatori d'elements de protecció i d'autoprotecció personals per part de les persones que s'hagin sotmès a les proves esmentades i hagin estat diagnosticades com a negatives de la malaltia.

L'eventual restricció de l'admissió als establiments de les persones privades previstes en aquest apartat que es fonamenti en el refús a sotmetre's a les proves diagnòstiques ha d'aplicar-se en estricte respecte del principi de no-discriminació i d'igualtat de tracte, i ha de ser comunicada als clients i usuaris, de forma prèvia, clara i accessible, a l'entrada de l'establiment en qüestió o, pels serveis contractats de forma anticipada, abans de formalitzar-se la contractació.”

MOTIVACIÓ

Considerem que el període de tres mesos és excessiu per deixar al Consell General al marge de les decisions i de les mesures que el Govern pugui emprendre.

Considerem necessari especificar que les mesures profilàctiques obligatòries no són tampoc tractaments farmacològics.

Considerem important per garantir els drets de les persones incapacitades. recollir l'article 12 de la Llei 20/2017, del 27 d'octubre, de drets i deures dels usuaris i dels professionals del sistema sanitari i sobre la història clínica.

Disposició addicional. *Modificació de la Llei 8/2005, del 21 de febrer, dels agents de circulació comunals*

Es modifica la lletra h) de l'article 11 de la Llei 8/2005, del 21 de febrer, dels agents de circulació comunals, la qual queda redactada com segueix:

“Article 11. *Funcions*

Corresponen als agents de circulació comunals, en el seu àmbit d'actuació, les funcions i competències següents:

[...]

h) Estendre actes o atestats d'infracció o denúncia en l'àmbit de les seves competències, sempre que tinguin encomanada aquesta facultat, i indicar l'import pecuniari de la sanció que es proposa d'acord amb la normativa legal aplicable.

En les circumstàncies excepcionals previstes a l'article 58 de la Llei general de sanitat i a requeriment del Govern, les autoritats comunals poden facultar els agents de circulació per dur a terme inspeccions i constatar infraccions a fi de traslladar-les al ministeri responsable de la salut perquè instrueixi els expedients corresponents.

[...].”

Disposició transitòria

Els expedients sancionadors oberts en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es continuen tramitant segons el procediment aplicable en aquest moment.

Disposició final primera. Qualificació de la Llei

L'article 1 i els apartats 2 a 5 de l'article 2 d'aquesta Llei tenen caràcter de llei qualificada. Les altres disposicions tenen caràcter de llei ordinària.

Disposició final segona. Textos consolidats

S'encomana al Govern, en els termes previstos a l'article 116 del Reglament del Consell General, que en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei presenti al Consell General el projecte de consolidació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, amb la incorporació de totes les modificacions que s'hi han produït.

Disposició final tercera. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Esmena 6 De modificació

Grup parlamentari Socialdemòcrata (3)

Es proposa la modificació amb caràcter general de tot el text per tal que allà on diu “el ministre competent en matèria d'interior” digui “la persona titular del ministeri d'interior”.

MOTIVACIÓ

Per integrar la perspectiva de gènere

Esmena 7 De modificació

Grup parlamentari Socialdemòcrata (4)

Es proposa la modificació amb caràcter general de tot el text per tal que allà on diu “els organitzadors o promotors” digui “les persones promotores o organitzadores”.

MOTIVACIÓ

Per integrar la perspectiva de gènere.

Esmena 8 De modificació

Grup parlamentari Socialdemòcrata (5)

Es proposa la modificació amb caràcter general de tot el text per tal que allà on diu “als cònsols” digui “als i les cònsols”.

MOTIVACIÓ

Per integrar la perspectiva de gènere.

Esmena 9 De modificació

Grup parlamentari Socialdemòcrata (6)

Es proposa la modificació amb caràcter general de tot el text per tal que allà on diu “els directors” digui “les persones directores”.

MOTIVACIÓ

Per integrar la perspectiva de gènere.

Esmena 10 De modificació

Grup parlamentari Socialdemòcrata (7)

Es proposa la modificació amb caràcter general de tot el text per tal que allà on diu “dels assistents” digui “dels i les assistents”.

MOTIVACIÓ

Per integrar la perspectiva de gènere

Esmena 11 De modificació

Grup parlamentari Socialdemòcrata (8)

Es proposa la modificació amb caràcter general de tot el text per tal que allà on diu “treballador” digui “persona treballadora”.

MOTIVACIÓ

Per integrar la perspectiva de gènere.

Esmena 12 De modificació

Grup parlamentari Socialdemòcrata (9)

Es proposa la modificació en la declinació de gènere i nombre, quan escaigui, dels complements sintàctics que acompanyin les substitucions indicades en les esmenes 3 a 8.

MOTIVACIÓ

Per integrar la perspectiva de gènere.

La Ponent

M.I. Sra. Maria Martisella González

Informe de la Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers Institucionals

La Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers institucionals ha examinat, en el decurs de la reunió celebrada el dia 16 de desembre del 2020, l'informe del ponent relatiu al Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, per preveure mesures obligatòries per protegir la salut pública, d'acord amb els articles 98 i 99 del Reglament del Consell General, del qual se'n desprèn el següent:

Esmenes retirades per transacció i aprovades per majoria

Esmena 1 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'exposició de motius.

Esmena 2 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 1.

Esmena 3 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 2.

Esmena 5 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 2.

Esmenes retirades

Esmena 4 (Grup parlamentari Demòcrata) de modificació a l'article 2.

Esmena 6 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a tot el text.

Esmena 7 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a tot el text.

Esmena 8 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a tot el text.

Esmena 9 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a tot el text.

Esmena 10 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a tot el text.

Esmena 11 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a tot el text.

Projecte de llei de modificació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, per preveure mesures obligatòries per protegir la salut pública

Exposició de motius

La situació d'emergència sanitària ocasionada per la pandèmia del SARS-CoV-2 que ha viscut el

Principat d'Andorra fa que sigui necessari reforçar la base jurídica de què disposem per poder adoptar les mesures necessàries per protegir la salut pública davant de les situacions de risc o de perill que es puguin produir. L'experiència de la pandèmia provocada pel SARS-CoV-2 ha posat de manifest que en ocasions resulta imprescindible aprovar determinades mesures amb rapidesa, agilitat, flexibilitat i seguretat, per poder fer front de manera eficaç als riscos sanitaris. Quan aquestes mesures impliquen certes restriccions a la mobilitat o, en general, a la llibertat general d'actuació de la ciutadania, sobre la qual es fonamenta la convivència en la societat democràtica, és imprescindible també que aquestes mesures comptin amb una previsió legal clara i concreta que estableixi amb precisió i seguretat el marc dins del qual pot actuar l'autoritat sanitària, amb una adequada ponderació entre els drets dels ciutadans i les obligacions que, per responsabilitat social, s'han d'imposar, i que ofereixi una plena seguretat jurídica, de manera que les persones siguin clarament coneixedores de les conseqüències jurídiques de les seves conductes.

D'aquesta manera, i d'acord amb la doctrina del Tribunal Constitucional i del Tribunal Europeu de Drets Humans, que exigeixen que en aquests casos es compleixi el principi de legalitat, que comporta també el de taxativitat, i que les mesures que puguin restringir l'exercici de drets siguin només les necessàries en una societat democràtica i en tot cas proporcionades als objectius que legítimament han de buscar, s'estableixen diverses modificacions de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, per explicitar de manera específica les mesures que es poden prendre, fins ara implícites en la legislació i en molts casos sense un règim específic.

Així, es modifica la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública per especificar que el Govern, com a autoritat sanitària, pot restringir el nombre de persones que es poden reunir físicament en espais i locals, públics i privats, sempre que sigui necessari per protegir la salut pública i de manera estrictament proporcionada. Aquesta és una de les mesures que l'experiència de la COVID-19 han mostrat com a més efectives per fer front a la pandèmia, i, atès que la Llei qualificada de seguretat pública inclou en l'àmbit del dret de reunió les trobades que celebren les persones físiques als seus domicilis o en locals públics o privats, també per raons familiars o d'amistat, i les que les entitats públiques i privades celebren en llocs tancats, es fa convenient preveure aquesta restricció temporal de l'exercici d'aquest dret, per raons de protecció de la

salut pública, en la mateixa Llei qualificada; restricció que se sotmet al límit màxim de tres mesos, passats els quals s'ha de sol·licitar la pròrroga davant el Consell General. Aquestes restriccions del nombre de persones que es poden trobar físicament i simultàniament en un determinat espai o local han de ser en tot cas les estrictament necessàries, i s'han d'establir de manera proporcionada amb la finalitat de protegir la salut pública, de tal forma que siguin només les mínimes necessàries.

Igualment, s'introdueix explícitament la protecció de la salut pública entre les circumstàncies que s'han de valorar en relació amb les comunicacions prèvies de les manifestacions que es vulguin celebrar, de tal manera que la persona titular del ministeri competent en matèria d'interior pugui suggerir també mesures de protecció de la salut pública i de la salut de les persones que hi assisteixin, per fer compatible l'exercici d'aquest dret amb la protecció de la salut, que és també un dret reconegut a l'article 30 de la Constitució. I també es modifica l'article 12 de la Llei esmentada, per afegir-hi un supòsit de suspensió i dissolució de les manifestacions per part de la persona titular del ministeri competent en matèria d'interior: quan la manifestació es desenvolupa seguint unes mesures de protecció de la salut pública diferents de les quals han estat comunicades.

D'altra banda, s'afegeixen a la llista d'esdeveniments que, malgrat ser privats, han de ser comunicats prèviament al director del Cos de Policia els que s'estableixin per part de l'autoritat sanitària per motius de protecció de la salut pública. La possibilitat de controlar els contactes en cas de contagi s'ha manifestat com una de les mesures més efectives per combatre la pandèmia, especialment en les fases inicials i quan es produeixen brots. Amb aquesta habilitació legal expressa es podran adoptar les mesures necessàries a aquest efecte, no sols per tenir constància d'aquests actes de risc potencial, sinó també per poder seguir els contactes, si escau, i fer-ho de manera plenament respectuosa amb el caràcter privat d'aquests actes i amb totes les garanties de confidencialitat i de protecció de les dades personals de les persones afectades.

La Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, ja preveu la protecció de la salut pública com una de les seves finalitats essencials, i inclou un extens títol dedicat a la programació en aquesta matèria i, després, un conjunt de facultats d'intervenció del Govern en casos especials, entre els quals figuren les situacions d'emergència, de catàstrofe o de risc per a la salut pública. L'experiència aportada per la COVID-19 aconsella concretar i especificar aquestes facultats generals d'intervenció, especialment en els casos en què pot resultar afectat l'exercici de

determinats drets, com succeeix amb moltes de les mesures que s'han mostrat eficaces en la lluita contra la pandèmia. La necessitat d'assegurar al màxim possible el principi de seguretat jurídica i l'adequada proporcionalitat en l'aplicació de totes les mesures restrictives fa que sigui convenient passar d'una previsió general, en què aquestes mesures estaven implícites, a una previsió concreta i específica que permeti dotar el marc jurídic dins del qual s'han de moure el Govern i els ciutadans de la màxima seguretat i claredat, amb respecte, però, dels drets i les llibertats de les persones. Amb aquesta finalitat s'han especificat les facultats que corresponen al Govern, segons l'article 59 de la Llei general de sanitat, per establir l'ús obligatori de mascaretes i altres elements de protecció i d'autoprotecció; aprovar normes i protocols d'higiene per a espais, locals i establiments d'ús públic; ordenar el tancament d'espais, locals i establiments d'ús públic o bé la limitació de la seva capacitat; restringir les activitats lúdiques, recreatives, esportives, comercials i econòmiques, o restringir la mobilitat de les persones o la circulació de mercaderies. Totes les mesures que s'adoptin, com ja establí la Llei general de sanitat, han de ser sempre proporcionades als objectius buscats, i quan restringeixin la lliure circulació de persones i mercaderies o la llibertat d'empresa, han de ser les mínimes necessàries; a més, se sotmet la seva durada al límit màxim de tres mesos, passats els quals s'ha de sol·licitar la pròrroga de les mesures en qüestió davant el Consell General.

Igualment, s'afegeix un nou paràgraf a l'article 59 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, pel qual es preveu que el Govern, com a autoritat sanitària, pugui aprovar la realització de proves diagnòstiques, en centres públics o centres sanitaris privats degudament autoritzats a aquest efecte, i aplicar mesures profilàctiques obligatòries que no siguin tractament mèdic ni vacunes. Així, en el camp de la salut pública es concreta la previsió general que conté l'article 11 de la Llei 20/2017, del 27 d'octubre, de drets i deures dels usuaris i dels professionals del sistema sanitari i sobre la història clínica, quant a excepcions al consentiment informat de les actuacions del sistema sanitari sobre la salut dels usuaris. D'altra banda, es regula el supòsit en què persones privades diferents de les referides anteriorment vulguin dur a terme proves diagnòstiques als clients i usuaris dels seus serveis.

L'eficàcia de la lluita contra les pandèmies depèn en una part molt important de la responsabilitat de les persones, que han d'adequar les seves conductes a les necessitats de la situació, seguint les recomanacions i les instruccions de les autoritats sanitàries. Aquest mateix sentit de la responsabilitat social fa que s'hagin de sancionar les conductes

irresponsables que posen en perill la salut de les persones, inclosa la de qui les realitza. Per aquest motiu, es preveu, tant a la Llei qualificada de seguretat pública com a la Llei general de sanitat, una sèrie d'infraccions específiques en aquesta matèria, per incompliments de les obligacions, també específiques, que prèviament s'han establert. En relació amb les infraccions previstes a la Llei general de sanitat, cal destacar que s'ha especificat un conjunt de conductes que es tipifiquen com a infraccions lleus, respecte de les quals s'estableix un règim especial, no sols perquè es tipifiquen conductes concretes, a diferència del que en general fa aquesta Llei, sinó també perquè se sancionen mitjançant un procediment més ràpid i àgil, amb la possibilitat de reduir la sanció per conformitat. La naturalesa d'aquestes infraccions aconsella establir aquest règim especial, i, per les grans similituds que presenta amb les infraccions administratives en matèria d'ordre públic i de convivència ciutadana, permet remetre, per economia legislativa, al procediment sancionador especial que preveu la Llei qualificada de seguretat pública, amb les especificitats que pertocquen, particularment, en qüestió de reincidència.

S'introdueix també a la Llei general de sanitat, de manera expressa, la possibilitat de tancar espais, locals i establiments d'ús públic com a mesura cautelar mentre se substancia el procediment sancionador. Atesa la naturalesa de les situacions de pandèmia, l'adopció ràpida d'aquest tipus de mesures és essencial per evitar que s'estengui.

La Llei inclou una Disposició transitòria, relativa als procediments sancionadors que s'estiguin tramitant en el moment de l'entrada en vigor de la Llei.

Finalment, per tal de reforçar la capacitat d'inspecció i control de l'Estat en matèria sanitària, en els casos excepcionals previstos a l'article 58 de la Llei general de sanitat, s'autoritza el Govern a habilitar treballadors públics que no formen part del personal del ministeri responsable de la salut, a fi de dur a terme inspeccions i constatar infraccions. I amb la mateixa finalitat, la Disposició final primera fa una modificació molt puntual de la Llei 8/2005, del 21 de febrer, dels agents de circulació comunals, a fi que en les circumstàncies excepcionals previstes a l'article 58 de la Llei general de sanitat, i a requeriment del Govern, les autoritats comunals també puguin facultar els agents de circulació per dur a terme inspeccions i constatar infraccions i traslladar-les al ministeri responsable de la salut perquè instrueixi els expedients corresponents.

Les disposicions finals segona, tercera i quarta, respectivament, qualifiquen determinades disposicions de la Llei, faculden l'elaboració de textos

consolidats de les lleis que es modifiquen, i determinen la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Article 1. Modificació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública

1. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 4 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, el qual queda redactat com segueix:

“Article 4. *Definició i exercici*

[...]

3. Per motius de protecció de la salut pública, el Govern pot restringir el nombre de persones que es poden reunir físicament en espais i locals, públics i privats, sempre que sigui necessari per a aquesta finalitat, de manera proporcionada, i per un període de temps no superior a un mes, sense perjudici que es pugui prorrogar la restricció si la situació ho justifica, fins a un període màxim de dos mesos més, amb les mateixes condicions. Abans de la finalització d'aquest període de dos mesos més, en cas que persisteixi la situació que la justifica, s'ha de sol·licitar al Consell General la pròrroga de la restricció, d'acord el que disposa el Capítol VI del Títol IV del Reglament del Consell General per un nou període de dos mesos, i així successivament en cas que escaigui.

2. Es modifica l'apartat 1 de l'article 8 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, el qual queda redactat com segueix:

“Article 8. *Informes*

1. El ministre competent en matèria d'interior ha de traslladar la comunicació prèvia rebuda als cònsols de les parròquies afectades, i als directors o caps dels departaments o les àrees de Policia, Protecció Civil i Gestió d'Emergències, i Mobilitat, perquè informin sobre circumstàncies exclusivament objectives relacionades amb la manifestació, en el termini màxim de dos dies hàbils. Aquestes circumstàncies poden estar relacionades amb l'existència d'obres o treballs públics en curs; la concurrència amb altres actes; l'afectació de l'accés a centres escolars, centres comercials, espectacles i altres llocs o esdeveniments amb una gran concurrència de públic; les condicions de seguretat; les afectacions al trànsit i a la circulació de persones i béns, la protecció de la salut pública o qualsevol altra circumstància de tipus tècnic.

[...].”

3. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 9 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, els quals queden redactats com segueix:

“Article 9. *Modificacions*

1. Quan el ministre competent en matèria d'interior consideri que les condicions de la manifestació projectada impedeixen la lliure circulació de les persones o dels béns, o presenten un risc greu per a la integritat de les persones o dels béns, o de la salut pública, dicta una resolució en què exposa, de forma motivada, les objeccions o els impediments que concorren, i suggereix ubicacions o itineraris alternatius, o dates o hores diferents, o mesures de seguretat i protecció addicionals o distintes, que facin compatible l'exercici del dret fonamental de manifestació amb els drets fonamentals de tots els ciutadans a la integritat física i a circular lliurement pel territori nacional i amb la protecció de la salut pública. Aquesta resolució s'ha de notificar als promotors o organitzadors, als cònsols de les parròquies afectades i als directors o caps dels departaments o les àrees de Policia, de Protecció Civil i Gestió d'Emergències, i de Mobilitat.

[...]

3. Quan els promotors o organitzadors no s'avenen a fer les modificacions suggerides, poden sol·licitar al ministre competent en matèria d'interior que convoqui una reunió per intentar consensuar unes condicions que facin compatible l'exercici del dret fonamental de manifestació amb els drets fonamentals de tots els ciutadans a la integritat física i a circular lliurement pel territori nacional, i amb la protecció de la salut pública. El ministre competent en matèria d'interior o l'alt càrrec en qui hagi delegat aquesta funció ha de convocar la reunió dins el dia hàbil següent. Si en aquesta reunió s'assoleix un acord, es formalitza en una acta que signen els promotors o organitzadors i l'autoritat competent, i es trasllada als cònsols i als directors o caps esmentats a l'apartat 1 d'aquest article, perquè n'estiguin informats. En defecte d'acord, o en cas que no s'hagi celebrat la reunió, la manifestació no es pot celebrar en les condicions proposades pels promotors o organitzadors, salvat que ho permeti l'autoritat judicial en el marc del recurs previst a l'article següent.”

4. Es modifica l'article 12 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, el qual queda redactat com segueix:

“Article 12. Suspensió i dissolució

1. El ministre competent en matèria d'interior pot suspendre i, si escau, ordenar la dissolució d'una manifestació en els supòsits següents:

- a) Quan s'hagi de considerar il·lícita, de conformitat amb el que estableix el Codi penal.
- b) Quan es produeixin alteracions de l'ordre públic, amb risc per a la integritat de les persones o els béns.

c) Quan es desenvolupi sense haver estat comunicada prèviament, o en un lloc o en un temps, o en un itinerari o seguint unes mesures de seguretat o protecció de la salut pública diferents dels que han estat comunicats.

d) Quan impedeixi la lliure circulació de les persones o dels béns.

2. Les resolucions de suspensió i dissolució d'una manifestació s'han de comunicar als promotors, organitzadors i participants en la forma que es consideri més adequada a l'efecte que en coneguin degudament el contingut.”

5. S'afegeix una nova lletra d) a l'apartat 1 de l'article 32 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, la qual queda redactada com segueix:

“Article 32. *Esdeveniments amb comunicació prèvia*

1.

[...]

d) Quan així es requereixi per part de l'autoritat sanitària, per motius de protecció de la salut pública. En aquest cas, l'autoritat sanitària pot demanar als organitzadors la presentació d'un protocol en què es detallin les mesures organitzatives i preventives que aplicaran. També es pot demanar als organitzadors que facin un registre dels assistents en què consti el nom i els cognoms, l'adreça i el telèfon de contacte. Aquest registre només és requerit per l'autoritat sanitària en cas de necessitat per protegir la salut pública i la dels assistents, i és destruït en tot cas en el termini màxim de tres mesos a comptar de la celebració de l'acte. Els organitzadors en garanteixen la custòdia durant aquest temps i estan obligats a guardar-ne confidencialitat. L'autoritat sanitària tracta en el seu cas aquesta informació d'acord amb la legislació de protecció de dades personals en l'àmbit sanitari.”

6. Es modifica l'article 50 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, el qual queda redactat com segueix:

“Article 50. *Infraccions molt greus*

1. Són infraccions molt greus:

- a) Negar-se a la dissolució, ordenada pel ministre competent en matèria d'interior, d'una manifestació quan concorri algun dels supòsits establerts a l'article 12.
- b) Instal·lar sistemes de videovigilància sense haver obtingut l'autorització administrativa prèvia.
- c) Falsejar o mancar a la veritat en els informes i els certificats que acrediten el compliment de les condicions i els requisits tècnics del sistema de videovigilància que exigeix la normativa vigent.

d) Vulnerar l'obligació de confidencialitat dels enregistraments prevista als apartats 2 i 3 de l'article 24.

e) Utilitzar els enregistraments per a finalitats diferents de les previstes per aquesta Llei.

f) Fabricar, importar, exportar, fer circular, adquirir, comercialitzar, intermediar, cedir, reparar, tenir, emmagatzemar, vendre, usar o transportar armes, municions i parts o components d'armes sense haver obtingut l'autorització o la documentació preceptiva, o incomplint la normativa aplicable de qualsevol altra forma.

g) Obrir o explotar armeries, tallers de reparació d'armes, o camps o galeries de tir sense disposar de l'autorització prèvia del director del Cos de Policia.

h) Falsejar els informes i els certificats que acrediten el compliment de les condicions i els requisits tècnics requerits per aquesta Llei o per la via reglamentària per a l'obertura i l'explotació d'armeries, tallers de reparació d'armes o camps o galeries de tir, o mancar a la veritat en aquests informes o certificats.

i) Resistir-se o negar-se a les actuacions d'inspecció o de control del Cos de Policia prop de les armeries, els tallers de reparació d'armes, els camps o galeries de tir, o els establiments i les instal·lacions on es trobin dipositades substàncies explosives, o obstruir-les.

j) Negar-se a suspendre o a finalitzar de manera anticipada un esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com el regula l'apartat 1 de l'article 32, quan concorri alguna de les circumstàncies previstes a l'apartat 4 de l'article 32.

k) El consum o la tinença de drogues tòxiques dins dels recintes on se celebren esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32.

l) No notificar, quan se n'hagi tingut coneixement, al Cos de Policia, el consum de drogues tòxiques dins dels recintes on se celebren esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32.

m) Servir begudes alcohòliques a les persones menors d'edat i a les persones que presentin signes evidents de trobar-se sota els efectes de l'alcohol o de les drogues tòxiques dins dels recintes on se celebren esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32.

n) Negar-se a suspendre o finalitzar de manera anticipada un esdeveniment o una reunió que incompleixi les restriccions sobre el nombre màxim de persones que es poden reunir en espais i locals, públics i privats, decretades pel Govern per motius de protecció de la salut pública.

o) Cometre dos o més infraccions greus, encara que siguin de diferent naturalesa, sempre que es cometin dintre d'un període de dos anys des de la comissió de la primera infracció i que la persona interessada hagi estat sancionada mitjançant una resolució ferma.

2. Les infraccions que estableixen les lletres k), l) i m) de l'apartat 1 anterior s'entenen comeses pels promotors o organitzadors dels esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32, i es pot declarar la responsabilitat solidària de tots ells. A més, s'ha d'entendre que es comet una infracció diferent per cada persona que sigui menor d'edat o que presenti signes evidents de trobar-se sota els efectes de l'alcohol, per cada persona que es constati que presenta signes evidents de trobar-se sota els efectes de les drogues tòxiques i per cada persona que consumeixi drogues tòxiques dins del recinte de l'esdeveniment d'aquells regulats a l'apartat 1 de l'article 32.

3. Les infraccions que estableixen les lletres k) i m) de l'apartat 1 d'aquest article també s'entenen comeses pel client o pel treballador de l'esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com el regula l'apartat 1 de l'article 32, i que consumeixi o estigui en possessió de drogues tòxiques. La infracció de la lletra l) de l'apartat 1 d'aquest article també s'entén comesa pel treballador de l'esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament i que no compleixi amb l'obligació de notificació que s'hi preveu. A més, en el cas de la infracció que estableix la lletra m), també s'entén comesa per la persona major d'edat que de manera directa i conscient força o indueix la persona menor d'edat a cometre-la, o que hi coopera amb actes necessaris.”

7. Es modifica l'article 51 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, el qual queda redactat com segueix:

“Article 51. *Infraccions greus*

1. Són infraccions greus:

a) Pertorbar el desenvolupament d'una reunió o manifestació.

b) Instal·lar sistemes de videovigilància sense haver-ho comunicat prèviament o amb característiques diferents de les indicades en la sol·licitud d'autorització o en la comunicació prèvia que vulnerin les condicions d'utilització establertes a l'autorització d'instal·lació.

c) Destruir els enregistraments fora del termini establert en aquesta Llei.

d) Resistir-se o negar-se a les actuacions d'inspecció o de control del ministeri competent en matèria

d'interior o de la Comissió Nacional de Videovigilància, o obstruir-les.

e) Incomplir, els establiments i les instal·lacions vulnerables definits a l'article 27, les mesures de protecció que s'estableixen a l'article esmentat o que es prevegin per la via reglamentària.

f) Posseir o portar una arma no prohibida sense disposar del permís d'arma o de la guia de tinença, o amb un permís d'arma no vigent.

g) Incomplir, les persones físiques o jurídiques que portin a terme activitats rellevants per a la seguretat ciutadana, les obligacions de registre documental i informació que s'estableixin legalment o reglamentàriament, sempre que l'incompliment d'aquestes obligacions no sigui l'objecte d'una infracció tipificada en una altra llei.

h) Sol·licitar o obtenir relacions de naturalesa sexual amb una persona que es dedica a la prostitució, àdhuc de manera ocasional, a canvi d'una remuneració, d'una promesa de remuneració, de la prestació d'un benefici en espècie o de la promesa d'un benefici semblant.

i) Promoure o organitzar esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32, sense haver-ho comunicat prèviament al director del Cos de Policia, o en condicions diferents de les comunicades.

j) Consumir begudes alcohòliques fora del recinte delimitat i autoritzat on se celebra un esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32.

k) Promoure o organitzar esdeveniments o reunions que incompleixin les restriccions sobre el nombre màxim de persones que es poden reunir en espais i locals, públics i privats, decretades pel Govern per motius de protecció de la salut pública.

l) Cometre dos o més infraccions lleus, encara que siguin de diferent naturalesa, sempre que es cometin dintre d'un període de dos anys des de la comissió de la primera infracció i que la persona interessada hagi estat sancionada mitjançant una resolució ferma.

2. La infracció que estableix la lletra j) de l'apartat 1 anterior s'entén comesa pels promotors o organitzadors dels esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32, i es pot declarar la responsabilitat solidària de tots ells. A més, s'entén que els promotors, organitzadors i responsables esmentats cometen una infracció diferent per cada persona que consumeixi begudes alcohòliques fora del recinte de l'esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com es regula a l'apartat 1 de l'article 32.

3. La infracció que estableix la lletra j) de l'apartat 1 d'aquest article també s'entén comesa pel client o el treballador de l'esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com el regula l'apartat 1 de l'article 32, i que consumeix begudes alcohòliques.”

8. Es modifica l'article 52 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, el qual queda redactat com segueix:

“Article 52. *Infraccions lleus*

1. Són infraccions lleus:

a) Negar-se a identificar-se a requeriment dels membres del Cos de Policia o el fet d'al·legar dades falses o inexactes en els processos d'identificació.

b) Al·legar dades o circumstàncies falses per obtenir el passaport andorrà.

c) Organitzar activitats o fer actuacions publicitàries destinades a promoure el consum abusiu de begudes alcohòliques durant els esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32.

d) Produir qualsevol soroll dins o fora del recinte on se celebra un esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com el regula l'apartat 1 de l'article 32, que pertorbi la tranquil·litat pública i, en concret, el descans dels veïns, en els termes que estableix l'apartat 3 de l'article 38.

e) Incomplir, durant els esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32, els deures de comunicació o de col·laboració a què fa referència l'apartat 6 de l'article 38.

f) Incomplir, durant els esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32, les normes sobre capacitat o les altres mesures de seguretat exigibles.

g) Participar en reunions que incompleixin les restriccions sobre el nombre màxim de persones que es poden reunir en espais i locals, públics i privats, decretades pel Govern per motius de protecció de la salut pública.

h) Incomplir les obligacions o prohibicions establertes en els títols II, III, IV, V i VI d'aquesta Llei, i les normes que els desenvolupen, que no constitueixin una infracció greu o molt greu d'acord amb el que disposen els dos articles anteriors.

2. Les infraccions que estableixen les lletres c) a f) de l'apartat 1 anterior s'entenen comeses pels promotors o organitzadors dels esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32, i es pot declarar la responsabilitat solidària de tots ells. A més, en el cas de la infracció establerta a la lletra d), s'entén que els

promotors o organitzadors esmentats cometen una infracció diferent per cada persona que pertorbi la tranquil·litat pública.

3. La infracció que estableix la lletra *d*) de l'apartat 1 d'aquest article també s'entén comesa pel client o el treballador de l'esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com el regula l'apartat 1 de l'article 32.

4. La infracció que estableix la lletra *d*) de l'apartat 1 anterior només s'entén comesa si el director del Cos de Policia ha comunicat l'obligació corresponent per escrit a qualsevol dels promotors o organitzadors dels esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 32, abans de la celebració de l'esdeveniment.”

Article 2. Modificació de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989

1. Es modifica l'article 57 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, el qual queda redactat com segueix:

“Article 57

1. El Govern vetlla pel compliment del conjunt de la normativa aplicable en matèria sanitària en tots els sectors relacionats amb la salut, tant si es tracta d'institucions públiques o privades, de professionals de la salut o d'altres persones concernides.

2. El Govern garanteix que el ministeri responsable de la salut disposa de l'estructura, de l'organització, i dels recursos humans i econòmics necessaris per exercir les competències que li són pròpies en matèria de planificació, gestió, control i avaluació en l'àmbit de la salut.

3. A l'efecte de fer inspeccions, constatar infraccions i proposar sancions, el personal del ministeri responsable de la salut que té assignades aquestes competències té la qualitat d'agent de l'autoritat sanitària.

4. En totes les circumstàncies previstes a l'article 58, el Govern pot habilitar altres agents de l'autoritat i inspectors o treballadors públics qualificats de l'Administració general, que adquireixen la qualitat d'agent de l'autoritat, per dur a terme inspeccions i constatar infraccions a fi de traslladar-les al ministeri responsable de la salut perquè instrueixi els expedients corresponents.

En aquest sentit i en les mateixes circumstàncies, el Govern pot requerir la col·laboració de les corporacions comunals en els termes de l'article 55 per tal que els seus agents de l'autoritat portin a terme les tasques esmentades al paràgraf anterior.

5. El Govern ha d'informar de manera transparent i clara sobre la necessitat de les mesures en matèria

sanitària, de la seva eficàcia i del resultat de la seva avaluació i seguiment.

2. Es modifica l'article 59 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, el qual queda redactat com segueix:

“Article 59

1. En totes les circumstàncies previstes en l'article 58, el Govern adopta les mesures preventives i de protecció adequades, entre les quals l'ús obligatori d'elements de protecció i d'autoprotecció personals; l'establiment de normes i protocols d'higiene pública; el tancament i la limitació de capacitats de locals, establiments i espais d'ús públic; la prohibició i la restricció d'activitats lúdiques, recreatives, esportives, comercials i econòmiques, i les restriccions a la mobilitat personal i a la circulació de mercaderies, que sempre han de ser proporcionals als objectius buscats i amb la durada mínima imprescindible, que no pot superar el període d'un mes, sense perjudici que es puguin prorrogar fins a un període màxim de dos mesos més si persisteix la situació que les justifica, amb les mateixes condicions. Abans de la finalització d'aquest període de dos mesos més, en cas que persisteixi la situació que les justifica, s'ha de sol·licitar al Consell General la pròrroga d'aquestes mesures davant, d'acord el que disposa el Capítol VI del títol IV del Reglament del Consell General per un nou període de dos mesos, i així successivament en cas que escaigui. Les mesures restrictives de la lliure circulació de persones i mercaderies i de la llibertat d'empresa són, en cada cas, les mínimes necessàries.

2. El Govern també pot aprovar la realització de proves diagnòstiques en establiments i centres públics, o en establiments i centres sanitaris privats degudament autoritzats a aquest efecte, i pot aplicar mesures profilàctiques obligatòries que no siguin tractaments mèdics ni vacunes, d'acord amb la Llei de drets i deures dels usuaris i dels professionals del sistema sanitari i sobre la història clínica.

3. Tanmateix, en el marc de les circumstàncies previstes a l'article 58, el Govern pot autoritzar persones privades diferents de les previstes a l'apartat anterior a realitzar proves diagnòstiques als seus clients i usuaris, sempre que utilitzin tests degudament autoritzats pel ministeri responsable de la salut, i disposin d'un protocol, prèviament aprovat pel ministeri esmentat, que ha d'establir, com a mínim i cumulativament, les condicions següents:

a) L'espai en el qual han d'efectuar-se les proves, a l'efecte de garantir la seguretat i la intimitat de les persones que s'hi sotmetin.

b) La formació del personal que pot efectuar les proves i de l'equipament de protecció personal que han d'utilitzar.

c) La neteja i desinfecció dels espais, els equipaments de protecció, i el circuit de les persones que se sotmetin a les proves.

d) El tractament de les dades, que en tot cas ha de respectar la legislació de protecció de dades personals en l'àmbit sanitari, així com les obligacions quant al trasllat del resultat de les proves al ministeri responsable de la salut i les actuacions que cal seguir en cas que es diagnostiqui una persona com a positiva d'un malaltia.

Abans de sotmetre's a les proves, les persones concernides han de signar un consentiment informat, el contingut del qual ha de ser establert pel ministeri responsable en matèria de salut. En el cas de les persones menors de setze anys i de persones amb capacitat modificada judicialment, el consentiment ha de ser signat per un dels titulars de la seva pàtria potestat o de la seva tutela legal, tal com recull la Llei de drets i deures dels usuaris i dels professionals del sistema sanitari i sobre la història clínica.

En cap cas la realització de les proves previstes en aquest apartat no eximeix les persones que les duguin a terme de les mesures imposades per l'autoritat competent en virtut de l'apartat 1 d'aquest article, ni tampoc de l'ús obligatori d'elements de protecció i d'autoprotecció personals per part de les persones que s'hagin sotmès a les proves esmentades i hagin estat diagnosticades com a negatives de la malaltia.

L'eventual restricció de l'admissió als establiments de les persones privades previstes en aquest apartat que es fonamenti en el refús a sotmetre's a les proves diagnòstiques ha d'aplicar-se en estricte respecte del principi de no-discriminació i d'igualtat de tracte, i ha de ser comunicada als clients i usuaris, de forma prèvia, clara i accessible, a l'entrada de l'establiment en qüestió o, pels serveis contractats de forma anticipada, abans de formalitzar-se la contractació.”

3. S'afegeix un nou apartat 5 a la lletra A de l'article 64 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, el qual queda redactat com segueix:

“Article 64

Es tipifiquen com a infraccions sanitàries les següents:

A) Lleus

(...)

5. En especial, constitueixen infraccions lleus en matèria de salut pública, quan no concorrin les

circumstàncies per qualificar-les com a greus o molt greus, les conductes següents:

a) No usar els elements de protecció i d'autoprotecció personals que hagin estat ordenats per l'autoritat sanitària.

b) Incomplir les instruccions i els protocols sanitaris en els espais, locals i establiments d'ús públic ordenats per l'autoritat sanitària.

c) Superar la capacitat màxima de persones en espais, locals i establiments d'ús públic establerta per l'autoritat sanitària, sempre que no se superi el 50% de la capacitat màxima permesa; en aquest cas es considera infracció greu.

d) Participar en activitats lúdiques i recreatives prohibides o no respectar les restriccions d'aquest tipus d'activitats quan estiguin restringides per l'autoritat sanitària.

e) Incomplir les restriccions de la mobilitat personal establertes amb caràcter general per l'autoritat sanitària.

Les infraccions previstes a les lletres b) i c) s'entenen comeses pels titulars, gerents o encarregats dels espais, locals o establiments corresponents, i es pot declarar la responsabilitat solidària de tots ells.”

4. Es modifica l'apartat 4 de la lletra B i s'afegeix un nou apartat 5 a la mateixa lletra de l'article 64 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, els quals queden redactats com segueix:

“Article 64

[...]

B) Greus

(...)

4. L'incompliment dels requeriments formulats per les autoritats sanitàries altres que els tipificats com a infraccions lleus a l'apartat 5 de la lletra A d'aquest article.

5. L'incompliment de les restriccions de la mobilitat establertes per l'autoritat sanitària específicament per a persones determinades o establertes amb caràcter general quan aquesta conducta comporti un perill directe i immediat per a la salut pública.

[...].”

Els apartats 5 i 6 passen a ser, respectivament, apartats 6 i 7.

5. Es modifica l'apartat 1 de l'article 65 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, el qual queda redactat com segueix:

“Article 65

1. Les infraccions a què fa referència l'article anterior se sancionen amb multa, d'acord amb la graduació següent:

a) Les infraccions lleus que estableixen les lletres a) i d) de l'apartat 5 de la lletra A, amb un import de 200 euros.

b) Les infraccions lleus que estableixen les lletres b), c) i e) de l'apartat 5 de la lletra A, amb un import de 500 euros.

c) Les infraccions lleus no previstes en les lletres anteriors, amb un import de fins a 1.000 euros.

d) Les infraccions greus, amb un import des de 1.001 fins a 20.000 euros.

e) Les infraccions molt greus, amb un import des de 20.001 fins a 100.000 euros.

[...].”

6. Es modifica l'apartat 1 de l'article 66 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, el qual queda redactat com segueix:

“Article 66

1. Com a mesura de caràcter cautelar, i mentre se substancia el procediment, l'autoritat sanitària competent, en cas de risc per a la salut pública, pot acordar la immobilització d'aliments, begudes, aigües i altres productes alimentaris, i el tancament d'espais, locals i establiments d'ús públic.

[...].”

7. S'afegeixen tres nous apartats, 2, 3 i 4, a l'article 68 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, els quals queden redactats com segueix:

“Article 68

[...]

2. Les infraccions lleus tipificades a l'apartat 5 de la lletra A de l'article 64 se sancionen d'acord amb el que estableixen els articles 61 a 63 de la Llei qualificada de seguretat pública. A l'efecte de tenir en compte la reincidència en la comissió d'aquestes infraccions, són anotades en el registre que preveu l'article 64 de la Llei qualificada de seguretat pública i se'ls aplica el règim establert en els seus articles 64 i 65.

3. En cas que una infracció lleu hagi de ser qualificada com a greu per reincidència, queda sense efecte la possibilitat de reducció per conformitat prevista a l'article 63 de la Llei qualificada de seguretat pública, i l'expedient es tramita segons el procediment ordinari establert al Codi de l'Administració. L'òrgan sancionador ha de notificar aquesta circumstància a l'interessat en el termini de deu dies hàbils a partir de l'endemà de la notificació de la denúncia. Si la persona expedientada hagués pagat la multa, l'import satisfet es dedueix de la sanció que s'imposi o, si escau, l'interessat té dret a sol·licitar-ne el reemborsament.

4. S'entén que hi ha reincidència quan en el moment de cometre la infracció la persona interessada ha estat sancionada mitjançant una resolució ferma per una acció o una omissió constitutiva d'una infracció de la mateixa qualificació durant els sis mesos immediatament anteriors.”

El primer paràgraf de l'article 68 es numera com apartat 1.

Disposició transitòria

Els expedients sancionadors oberts en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es continuen tramitant segons el procediment aplicable en aquest moment.

Disposició final primera. Modificació de la Llei 8/2005, del 21 de febrer, dels agents de circulació comunals

Es modifica la lletra h) de l'article 11 de la Llei 8/2005, del 21 de febrer, dels agents de circulació comunals, la qual queda redactada com segueix:

“Article 11. *Funcions*

Corresponen als agents de circulació comunals, en el seu àmbit d'actuació, les funcions i competències següents:

[...]

h) Estendre actes o atestats d'infracció o denúncia en l'àmbit de les seves competències, sempre que tinguin encomanada aquesta facultat, i indicar l'import pecuniari de la sanció que es proposa d'acord amb la normativa legal aplicable.

En les circumstàncies excepcionals previstes a l'article 58 de la Llei general de sanitat i a requeriment del Govern, les autoritats comunals poden facultar els agents de circulació per dur a terme inspeccions i constatar infraccions a fi de traslladar-les al ministeri responsable de la salut perquè instrueixi els expedients corresponents.

[...].”

Disposició final segona. Qualificació de la Llei

L'article 1 i els apartats 2 a 5 de l'article 2 d'aquesta Llei tenen caràcter de llei qualificada. Les altres disposicions tenen caràcter de llei ordinària.

Disposició final tercera. Textos consolidats

S'encomana al Govern, en els termes previstos a l'article 116 del Reglament del Consell General, que en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei presenti al Consell General el projecte de consolidació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, amb

la incorporació de totes les modificacions que s'hi han produït.

Disposició final quarta. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

En els termes precedents es formula l'informe de la Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers Institucionals que, d'acord amb l'article 100.1 del Reglament del Consell General, es tramet a la M.I. Sra. Síndica General, als efectes escaients.

M.I. Sr. Joan Carles Camp Areny
Vicepresident de la Comissió Legislativa de Justícia,
Interior i Afers institucionals

M.I. Sra. Ester Molné Soldevila
Presidenta de la Comissió Legislativa de Justícia,
Interior i Afers institucionals

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.2 Convocatòries

Avis

El proper dia 23 de desembre del 2020, dimecres, a les 16.00h, se celebrarà una sessió ordinària del Consell General, amb l'ordre del dia següent:

Punt Únic: Examen i votació del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública i de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, per preveure mesures obligatòries per protegir la salut pública.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 18 de desembre del 2020

Roser Suñé Pascuet
Síndica General